

Totožnost 24 starších

Úvod

V prorockých obrazech popsaných ve čtvrté, páté, sedmé, jedenácté, čtrnácté a devatenácté kapitole knihy Zjevení se objevuje dvacet čtyři starších (presbyteros), kteří jsou přítomni ve všech situacích, jež se týkají svatořečení Boha a jeho vlády. Účastní se také převzetí zapečetěné knihy Beránkem a pak jsou účastni i ve všech ostatních situacích, kdy se rozhoduje o právu, nebo svatosti Boha, jeho syna Krista, kdy se vyhláší příchod Božího království a ohlašuje Beránkova svatba. Všechny zmíněné události jsou součástí dlouhého právního sporu o to, zda Bůh má právo vládnout těm, kterým dal svobodnou vůli, zda je jeho vláda spravedlivá (čistá neboli svatá od obvinění vůči ní vznesená), zda je jeho stvoření, včetně nás lidí dobré, nebo musí být zničeno a pravděpodobně řada dalších sporných otázek. Podrobněji o tom pojednává studie ["Očištěná Boží vláda"](#). Starší jsou nejen přítomni v těchto situacích, ale také se k nim vyjadřují, nebo vysvětlují Janovi některé situace, které Jan vidí. Úloha starších ve všech uvedených situacích je důležitá. Proto je důležité znát jejich totožnost. Pomůže nám to pochopit hlubší souvislosti a příčiny událostí ve Zjevení popsaných. Umožní nám to lépe pochopit, co se děje dnes ve světě a proč. Umožní nám to i správně se rozhodovat v situacích, týkajících se našeho postoje k Bohu a Kristu. Doba pronásledování, o němž mluví Ježíš v evangeliích, ještě teprve přijde. Všechny situace, kdy je přítomno dvacet čtyři starších jsou silným povzbudivým svědectvím, že navzdory událostem, které bezprostředně prožíváme a ještě budeme prožívat, máme a budeme mít zároveň i důvod k radosti, neboť probíhající události jsou a budou neklamným svědectvím, že se naše vysvobození a příchod Božího království zase o podstatný skok přiblížilo.

Výskyt

Zj 4:4,9-11; 5:5,8-10,14; 7:13-17; 11:16; 14:3; 19:4; V prvním případě se starci nebo starší (doslovný překlad slova presbyteros) účastní procesu svatořečení toho, jenž sedí na trůnu, zobrazený jako jaspis a karneol a vystupující v roli všemocného Boha, který stvořil všechno a který byl, který jest a který přichází (Zj 4:4,9-11).

Dále se účastní přebírání zapečetěného svitku Beránkem. Vysvětlují, proč je Beránek, ten obětovaný, hoden přijmout zapečetěný svitek a schvalují jeho oprávnění (Zj ; 5:5,8-10,14).

Ve třetím případě jeden ze starších vysvětluje Janovi totožnost velkého zástupu, který vyšel očištěn z velkého soužení (Zj 7:13-17).

Ve všech dalších popsaných situacích se presbyteros - starší vyskytují ve významném postavení při ujímání se vlády nad národy Bohem a jeho Kristem a nakonec se vyjadřují k trestu nevěstky a ke svatbě Beránka s jeho nevěstou.

Postavení starších

Dvacet čtyři starších v nebi je ve významném postavení, protože sedí na trůnech. V prvním případě se účastní, jak už bylo řečeno, svatořečení Boha na trůnu, respektive jeho vlády v minulosti (ten, který byl), v přítomnosti (ten, který jest) a významnost zobrazené situace

dokládá fakt, že v tu chvíli již přiznávají svatost Bohu na trůnu i do budoucnosti (ten, který přichází). V tom je vidět výjimečnost události, protože ukazuje na brzké ukončení tohoto zásadního právního procesu v nebi. Výsledkem je, že **dvacet čtyři starších odevzdává vlastní autoritu Bohu na trůnu a na znamení toho padají před Bohem na trůnu na kolena.**

Autorita dvaceti čtyř starších se ukazuje i v situaci, kdy se rozhoduje, kdo má právo vzít z ruky Boha na trůnu zapečetěný svitek. Na výzvu mocného anděla (tedy ne ledajakého), „*Kdo je hoden otevřít ten svitek a rozlomit jeho pečetě?*“ odpovídá jeden ze starších. A následuje převzetí svitku Beránkem. Pak odevzdává svou autoritu Beránkovi dvacet čtyři starších i čtyři bytosti, které jsou, jak si ještě ukážeme, ve vyšším postavení, než dvacet čtyři starších. Obě situace popsané ve 4 a 5 kapitole Zjevení jsou svědectvím o mimořádně důležitém vítězství Boha a jeho syna ve sporu vyvolaném satanem. Kdykoliv čtyři bytosti, které mají znaky serafů a cherubů, vyhlásí svatost Boží vlády (jde zjevně o dlouhodobě probíhající proces od minulosti až do onoho okamžiku) dvacet čtyři starších se podřizuje Boží vládě na trůnu. Ale jen podmíněně, protože se tato situace viditelně mnohokrát opakuje. Je to podobné, jako když Izraelci museli opakovaně přinášet zvířecí oběti, protože ty je neočistily úplně, ale jen částečně. Až Ježíšova oběť přinesla zásadní obrat. Podobná situace je asi popsána ve 4 a 5 kapitole Zjevení.

Kdyby dvacet čtyři starších byli původem lidé a ještě ke všemu představitelé první a druhé smlouvy, jak by mohli být tak dlouhodobě přítomni, to znamená od počátku sporu, který možná vznikl už před vyhnáním z ráje a v tak významném postavení před Bohem, že se mohli v nebi účastnit celého procesu od jeho počátku? A dokonce mohli váhat s uznáním jeho svatosti (to znamená očistěné od všech žalob, nařčení a podezření vyvolaných satanem) a jeho vlády dokud jí neuznají vyšší autority? Vždyť lidé, kteří pocházejí z Božího lidu obou smluv, vůbec takovou roli nemají, dokud neusednou na trůny jim určené (Zj 20:4). Oni jsou přece od začátku na straně Boha a vůbec o jeho svatosti nepochybují. Navíc jsou od počátku Bohu a jeho vládě dobrovolně podřizeni. Dvacet čtyři starších sedí na trůnech, odevzdávají svou pravomoc a podřizují se svaté Boží vládě až po jejím svatořečení, to znamená, že nejsou vůči Bohu ve stejném postavení jako Boží lid. Podle toho, že sedí na trůnech, vládou, ale někomu jinému, než jsou lidé. Je logické, že se účastní celého procesu od jeho začátku, kdy je Bůh na trůnu svatořečen nepřetržitě od minulosti starší, než byla Janova současnost. To nemohl nikdo z lidí. Kdyby to byli zástupci první a druhé smlouvy, tak by mohli přicházet až po uzavření obou smluv. A to bylo, až za dlouho od počátku sporu. Po veřejném podřizení se dvaceti čtyř starších Bohu na trůnu a jeho Beránku se podřizuje obrovské množství andělů (ještě ne všichni). To není náhoda. Dvacet čtyři starších jsou dostatečnou autoritou pro anděly a je logické, že tedy nemůže jít o lidi, ale o anděly titulované, jako starší pravděpodobně z podobných důvodů jako tomu bylo i u mnoha lidských národů. Jsou možná mezi anděly něco jako patriarchové, předáci, nebo jsou váženi pro svou moudrost a zkušenosti. V takovém postavení jsou v Bibli zástupci jednotlivých národů, kmenů, měst atd. titulovaní jako starší lidu (2Kr 12:6; Job 12:12). Podle Bible jsme byli stvořeni podle obrazu Božího a jsme nejbliže podobni andělům (Žd 2:7; 13:2).

Dalším vážným argumentem svědčícím pro jiný než lidský původ dvacet čtyři starších v nebi je samotný fakt, že sedí na trůnech a vládou ve své působnosti, i když Boží svrchovanost uznávají až, když je prohlášena definitivně za svatou. Až potom se Boží svrchovanosti podřizují. Lidé naopak dostávají trůny až s obnovením všech věcí (Sk 3:21). Jak už bylo řečeno, stane se to až po soudu a trestu lidí, kteří hubí zem. V knize Zjevení 20:4

teprve usedají na trůny ti, jimž byl svěřen soud. Tehdy se teprve naplní to, co píše apod. Pavel, že budou Ježíšovi služebníci soudit i anděly. V tak významném postavení není dosud nikdo z lidí.

Postavení dvaceti čtyř starších není ovšem absolutní. Zjevení 5:14; svědčí o tom, že čtyři bytosti jsou postavením výše. „*A ty čtyři živé bytosti říkaly „Amen“. A starší padli na tvář a poklonili se.*“ Rozhodující slovo měly čtyři živé bytosti, které mají znaky cherubů i serafů. Jde tedy velmi pravděpodobně o zástupce vyšších nebes, než jsou starší a andělé. Teprve jejich potvrzení svatosti Boha a jeho vlády slovem „*Amen*“, které znamená „*Tak jest*“ je rozhodující pro to, aby starší uznali svatost Boží vlády a vyjádřili to svou podřízeností. Vypadá to, že starší zastupují v celém procesu první nebesa - anděly, před vyššími nebesy cherubů a serafů. Bible dovoluje tímto způsobem nahlédnout do nebeské hierarchie. Zároveň všímavému čtenáři podkryvá složitost a dalekosáhlost procesu, jehož jsme my lidé účastni. Lidé, včetně nás křesťanů, máme sklon k sebestřednosti. Nepochází nám, že náš osud, problémy i vývoj má příčiny, které vyvolal svými obžalobami a spornými otázkami mezi nebeskými bytostmi jeden z nejmoudřejších z božích synů - satan, který se zvrhnul (Ez 28:12,13,15).

Představa, že Bůh vládne svému stvoření, jako všemohoucí, bez možnosti proti němu vznést námitky je naprosto zcestná. Bůh, ze strany satana, čelí již tisíciletí zpochybňování oprávněnosti a spravedlivosti jeho vlády. Satanovi se podařilo svést ke vzpouře proti Boží vládě nejen mnoho lidí, ale i část bytostí v nebesích. Proto trvá tak dlouho vyřešení celého případu. Dvacet čtyř starších jsou s velkou pravděpodobností v tomto procesu reprezentanty andělů. Apoštol Pavel se v dopisech sborům zmiňuje o mocných a vyvolených andělech (2Te 1:7; 1Tm 5:21).

Číslo dvacet čtyři

Víme, že zákon, který dostal Mojžíš (Žd 2:2; 8:5; 10:1) je stínem věcí budoucích, podle vzoru nebes andělů. Můžeme proto předpokládat, že i organizační uspořádání bude vypadat podle stejného vzoru. A číslo 24 v něm má významné místo.

Ve SZ se číslo 24 vyskytuje v několika zajímavých souvislostech.

1. 24 býčků při pokojné oběti zasvěcení stanu setkávání a posvěcení oltáře, který přinášelo dvanáct dní dvanáct předáků lidu.

2. dvacet čtyři tisíc levitů vedoucích nad službou Jehovova domu 1Pa 23:4

3. Zajímavý je také text 1Pa 27 kapitola. Tam je výčet synů Izraele. 12 velitelů a každý má oddíl dvacet čtyři tisíc mužů.

4. dvacet čtyři starších ve Zj. Zajímavé je, že v 11 kap. tito starší se vyjadřují k ujmutí se vlády Bohem nad světem. Komentují situaci jako ti, kdo jí sledují, nikoliv jako ti, kdo jí sami procházeli. Neidentifikují se jako jedni z jmenovaných (služebníci proroci, svatí a bojící se Tvého jména, malí i velcí). Dvacet čtyři starců nejsou ani jedni z nich. Ale nějakým způsobem k nim mají nejbliže, protože jsou nám lidem velmi podobní, jen jsou mnohem starší, což bylo také známkou velké autority a úcty.

Proto je jich dvacet čtyři, protože reprezentují při procesu zkoumání svatosti Boží vlády stranu prvních nebes nikoliv jen Boží lid na zemi. Mimochodem jejich vyjádření ve čtvrté kapitole k tomu, že Bůh je hoden přijmout úctu, slávu i moc, protože všechno stvořil, je pravděpodobně jejich sporná otázka, kterou na jejich úrovni vyvolal satan. Jestli má Bůh právo vládnout svému stvoření, kterému dal svobodnou vůli.

Jsou ještě další podklady k číslu dvacet čtyři ve 23, 24, 25 a 27 kap 1 Paral. popisují organizační uspořádání služby v chrámu, vojska a civilní správy. David dal svolat kněze, levijce a velitele vojska. Následné uspořádání je takto rozdělené:

Pověření dohledem nad dílem domu Jehovova má 24 000 lévijců

Kněžstvo je rozděleno do 24 služebních tříd

Zpěváků v chrámu, aby vyhlášovali proroctví při citaře je $12 \times 24 = 288$

Oddíly určené pro vojenskou i civilní službu měly 24 000 mužů a bylo jich 12.

Z toho se dá odvozovat, že číslo 24 má důležitou organizační funkci při konkrétní službě pro všechny lid. Zatímco Boží lid obecně je organizován po dvanácticích, organizační číslo pro vykonávání konkrétních bohoslužebných, civilních i vojenských úkolů za celé království je číslo dvacet čtyři. Dalo by se říct, že vláda může mít dvanáct ministrů (praotců, apoštolů atd.), ale jednotlivá ministerstva jsou uspořádána podle čísla dvacet čtyři. Proto se dá 24 starších chápat též jako vedoucí autority ustavené pro určitý účel. V případě starců pro ověřování Boží svatosti za první nebesa.

Starší - presbyteros

V době první smlouvy i z počátku druhé smlouvy bylo nepsaným zvykem, že vážení muži obce, města nebo společnosti byli staršího věku, pamětníci, zkušení v soudních sporech (Rt. 4:11; 2Kr 12:6; Job 12:12). Scházeli se v bráně města, když musel být řešen nějaký složitý soudní případ, který nedokázali, nebo nemohli vyřešit jeho účastníci sami, nebo jejich nejbližší autority. Nemuselo jít jen o kriminální činy, ale řešily se tam i majetkové a dědické záležitosti, které přesahovaly pravomoc nižších autorit. V takové roli byli i králové. Starší, neboli presbyteros, se vlastně podíleli na vladařských rozhodnutích. Dvacet čtyři starších je s velkou pravděpodobností ve stejné, nebo velmi podobné roli. Jejich účast na důležitých rozhodnutích v nebi je stejně jako v lidských královstvích uznávaným úřadem, který je organizován podle platných pravidel, proto je jejich počet dvacet čtyři. Jsou totiž pověřeni určitou státní, nebo bohoslužebnou funkcí, stejně jako byli pověřeni zpěváci a kněží v chrámu, nebo vojenské oddíly lidu první smlouvy. Nezapomínejme, že lid první smlouvy byl organizován podle Bohem daného zákona a ten byl obrazem nebeského uspořádání, jak ho dostal Mojžíš od Boha na hoře spolu s deskami desatera.

Závěr

Tradiční výklad totožnosti dvaceti čtyř starších říká, že jde o dvanáct představitelů Izraele a dvanáct apoštolů, nebo jeho obměna, že jde o dvanáct představitelů Mojžíšovy smlouvy a dvanáct představitelů Kristovy smlouvy nemohou uspokojivě vysvětlit otázky a situace, v nichž se dvacet čtyři starších vyskytují. Hledat v nich lidi protože jsou presbyteros – starší, jako tomu bývá u lidí, není dostačující argument. Připomeňme si text: ***"Nezanedbávejte pohostinnost; vždyť skrze ni někteří nevědomky pohostili anděly."*** (Žd 13:2) Naopak je to výklad bránící správnému pochopení textů v knize Zjevení, kde starší vystupují. Texty, kde se vyskytuje dvacet čtyři starších, doplňuje mozaiku o pestrém složení a hierarchii v nebi. Křesťané mají často velmi zjednodušené představy o postavení Boha v nebi. Myslí si, že Bůh má absolutní moc a může udělat cokoliv. Není to však pravda. Ne proto, že by Bůh neměl tu moc, nebo prostředky. Zná své stvoření (Ž 17:3). Všechny vlastnosti, zákony a principy, které dal světu, jež stvořil. Z našeho pohledu pro Boha není nic nemožné. Ale jedním ze zákonů, které stanovil pro všechny myslící bytosti s vlastní svobodnou vůlí je i respekt ke spravedlnosti a právu upravujícím vztahy mezi nimi a ke svobodné vůli každé bytosti. Proto nemůže porušovat vlastní zákony. Jeden z jeho synů toho zneužil a zpochybnil Boží vládu. Pro své záměry zneužil nás lidi. Ovlivnil i anděly a dvacet čtyři starších se účastní právního procesu svatořečení Boží vlády v prvních nebesích. Jejich přijetí Boží vlády a podřízení se jí, je pro většinu andělů postačující, aby učinili totéž. Kniha Zjevení poskytuje jedinečné svědectví o průběhu procesu v nebesích. Procesu, který rozhoduje o našem bytí a nebytí. Zjevení ukazuje, že ukončení tohoto dlouhého právního procesu v nebi předznamenává i brzký konec trápení lidstva. Není náhodou, že se objevuje pávě ve Zjevení v souvislosti s blížícím se závěrem tohoto věku. Rozšiřuje tím naše možnosti pochopit současné dění ve světě. Všechny ty zdánlivě nesouvisející události a procesy, které jsou pro normálního člověka proti zdravému rozumu. Zlo a jeho původci a hlavní představitelé totiž, čím blíže je jejich potrestání, tím více odhalují svou pravou tvář.